

Sedeti na dveh stolčkih hkrati

KORISTEN ZAJTRK Rok Gaber: Prednosti Leka sta raziskovalno delo in mednarodno okolje

BOŽENA KRIŽNIK

Dovolj je že nekaj mesecev, da okusiš čare dela v tujini – če tam počneš, kar te veseli, kar obvladaš in v čemer rasteš. A v istih par mesecih delujejo tudi nasprotni silnice, pogrešaš ne le družino, prijatelje, dom ..., ampak tudi večjo poslovno sproščenost, drugačen delovni ritem, podalpski zrak. Odločitev med »tam« in »tu« je pogosto težka. Razen, če si postelješ kot na primer Rok Gaber, ki mu je pod domačo streho uspelo združiti prednosti obojega.

Rok Gaber je zaposlen v Lekovi Biofarmaceutiki v Mengšu. Na biotehniški fakulteti je študiral mikrobiologijo, doktoriral je na **Kemijskem inštitutu**, kjer se je nato ukvarjal s sintezno biologijo, s procesiranjem informacij v človeških celicah.

Za njegovo nadaljnjo kariero je bil ključen projekt, ki ga je dobil **Kemijski inštitut** skupaj z nizozemskim biotehnoškimi podjetjem DSM – na račun preteklih uspehov, ko so se študentske ekipe pod vodstvom **Romana Jerale** merile na tekmovanjih sintezne biologije v ZDA. Gaber je na primer tedaj sodeloval na projektu izboljševanja produkcije prehranskih dopolnil. Skupni triletni projekt z Nizozemci je predvidel tudi trimesečno izmenjavo: en slovenski raziskovalec je bil povabljen v DSM, kjer naj bi izvedel del raziskav. Izbran je bil Gaber, na Nizozemsko je šel konec septembra 2015.

V naslednjih mesecih je spoznal, kako tečejo raziskave v industriji. Prizna, da mu je bilo delo všeč, zato je že začel razmišljati, da bi si v tujini poiskal službo. Tedaj pa je prispelo povabilo v Ljubljano,

na biokarierni zajtrk Leka, ki ga je organizirala tamkajšnja Biofarmaceutika.

Na srečanje se je odpravil bolj iz radovednosti kot s kakimi resnimi nameni. Ob predstavitvi oddelkov Leka je ugotovil, da mu je glede na njegovo pridobljeno znanje eden čisto pisan na kožo. Poskusil je, na Lek poslal svoj življenjepis in kontakt. Pogovori s kadrovske službe so obrodili sad, julija lani se je ugnezdil med Lekovce.

»Če potegnem vzporednico, je med Lekom in DSM precej podobnosti, organizacija, uvajanje, izobraževanje. Sprva sem si zamišljal, da delo v podjetju poteka bolj rutinsko, z več administriranja – čeprav sem Lek poznal, ker smo na **Kemijskem inštitutu** veliko sodelovali z njim. Zdaj vem, da ni čisto tako. Na našem oddelku imamo vrsto razvojnih projektov, zato del svojega časa namenjam raziskovanju, odkrivanju novega,« pripoveduje Gaber.

Kar ga je v Leku najbolj pritegnilo, pa je bilo spoznanje, da je to povsem mednarodno okolje. Lek je del Novartisa in sodeluje z drugimi njegovimi oddelki po vsem svetu. V stikih so prek rednih telekonferenc, na katerih izmenjujejo znanje in rezultate eksperimentov, se pogovarjajo, kaj kdo počne, organizirajo srečanja, predstavitve.

Prav ta obraz Leka je nagnil tehtnico pri Gabrovi odločitvi za zamenjavo službe. Farmaceutška industrija, ki terja sodelovanje z globalnimi podjetji, in v tem tudi Lek, na splošno omogoča »sedenje na dveh stolčkih hkrati«: je zaposlitveni poligon, zanimiv za Slovence, ki trenutno delajo v tujini in pogrešajo domovino, prijatelje, družino, naravo, zato bi se

radi vrnil, vendar nočejo izgubiti stika z mednarodnim okoljem. Za Roka Gabra je torej novo delovno mesto vabljivo zato, ker se – v industrijskem podjetju – lahko posveča raziskovanju, ker lahko izkorišča in nadgrajuje svoj potencial, pa tudi zato, ker se lahko kljub vrnitvi iz tujine stalno izraža v katerem od mednarodnih jezikov. Bodisi da komunicira s tujimi strokovnjaki v Leku, se pogovarja s kolegi v sorodnih oddelkih po svetu ali da ga podjetje kadar koli za določen čas pošlje v tujino po nova znanja in izkušnje. »O tem, da bi kupil enosmerno letalsko karto, pa za zdaj ne razmišljam.«

Odločitev med »tam« in »tu« je pogosto težka.

Rok Gaber FOTO OSEBNI ARHIV